

FAL (1) *sb m*

A pl fâle.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Słup, kolumna, filar (z niem. Pfahl): Sámson o krzywdy bráćiey fwey/ z Philiftyny sam ieden woyny zwodził: y rad z nieprzyaćioły ludu fwego/ fale ony z nimi obaláiąc/ vmárł. [Concussisque fortiter columnis, cecidit domus super omnes principes Vulg Iudic 16/30] SkarKazSej 667b.

Synonimy: filar, słup.

Cf 1. PAL

AK